

ז' לחודש

ל א לְמַנְצַחַ (לִידִיתוֹן) לִידוֹתוֹן מִזְמוֹר לְדָוִד: ב אִמְרָתִי אֲשַׁמְרָה דְרָכֵי מַחְטָא
 בְּלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעַד רָשָׁע לְנִגְדִי: ג נְאֻלְמָתִי דוּמְיָה
 הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וּכְאֹבֵי נֶעְפָּר: ד חֵם לְבִי בְּקִרְבִי בְּחִינֵי תִבְעַר אִשׁ דְּבַרְתִּי

===== שימוש תהלים =====

למתענה

אמרתי אשמרה וגו' (לט, ב): [שימוש תהלים לפרק לט]. קום בעלות השחר ותצא לאויר ותאמר שבעה פעמים עם השם תתעלה ושם שלו הוא ה"י. ה' מן "השע מומני, י' מן "אמרת.

===== זוהר תהלים =====

שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁגוּרָמִים רְעָה לְעֶצְמָם אַחַד
 מֵהֶם זֶה - מִי שְׁמַקְלֵל עֲצָמוֹ
 אִמְרָתִי אֲשַׁמְרָה דְרָכֵי מַחְטָא בְּלִשׁוֹנִי
 אֲשַׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעוֹד רָשָׁע

לְנִגְדִי (לט, ב): [זוהר - ויקרא פ' פנחס (דף רמ"ו)].

ובחבור הקדמון, שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁגוּרָמִים רְעָה לְעֶצְמָם - שְׁנַיִם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַחַד בְּעוֹלָם אַחֵר. וְאֵלּוּ הֵם: מִי שְׁמַקְלֵל עֲצָמוֹ, שְׁלַמְדָּנוּ, מְמַנֶּה אֶחָד מִפְּקָדֵי לִפְנֵי הָאֲדָם, וּבִשְׁעָה שְׁמַקְלֵל עֲצָמוֹ אוֹתוֹ הָאֲדָם, מְמַנֶּה זֶה, וְשִׁבְעִים אַחֵרִים שְׁמַמְנִים תַּחְתָּיו, נוֹטְלִים אוֹתוֹ דְּבוֹר וְאוֹמְרִים אָמֵן, וּמַעֲלִים אוֹתָהּ לְמַעַלְהָ וְדַנִּים אוֹתָהּ, וְהוּא רוֹדֵף אַחֲרָיו עַד שְׁעוֹשֶׂה אוֹתוֹ וּמְשַׁלֵּם לוֹ אוֹתוֹ דְּבוֹר. מִי לָנוּ גְדוֹל מִמָּשָׁה, שְׁאָמַר (שְׁמוֹת לב) וְאִם אֵינִי מְחַנֵּי נָא מִךְ אֲשֶׁר כְּתַבְתָּ, וְאָמַר לְצַרְךָ, וְאָף עַל גִּב שְׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֶׂה רְצוֹנוֹ, עִם כָּל זֶה לֹא נִצּוֹל מֵעֲנֹשׁ, וְהָרִי נִתְבָּאֵר שְׁלֹא נִזְכַּר בְּפִרְשַׁת וְאַתָּה תִּצְוֶה, וְנִמְחָה מִשָּׁם. וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ. מִי לָנוּ גְדוֹל מִדָּוִד הַמְּלִיךְ שְׁאָמַר (תְּהִלִּים לט) אִמְרָתִי אֲשַׁמְרָה דְרָכֵי מַחְטָא בְּלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעוֹד רָשָׁע לְנִגְדִי. מֵהוּ בְּעוֹד רָשָׁע לְנִגְדִי? הַמְּמַנֶּה הֵהוּא הַמְּפַקֵּד עַל זֶה, וְלוֹקַח הַדְּבוֹר הֵהוּא לְקַלְקֵל לוֹ לְאָדָם.

נְאֻלְמָתִי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וּכְאֹבֵי
 נֶעְפָּר (לט, ב): [זוהר - בראשית פ'

בראשית (דף 97 ל)]. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (תְּהִלִּים לט) נְאֻלְמָתִי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וּכְאֹבֵי נֶעְפָּר. נְאֻלְמָתִי דוּמְיָה, פְּסוּק זֶה אִמְרָה אוֹתוֹ כְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת. מָה הִטְעַם? בְּגִלְלֵי שְׁקוֹל מְנַהֵיג אֶת הַדְּבוֹר, כִּינּוֹן שֶׁהִיא בְּגִלוֹת. קוֹל נִפְרָד מִמְּנַה, וְדְבוֹר לֹא נִשְׁמַע, וְעַל זֶה נְאֻלְמָתִי דוּמְיָה וְגוֹ'. מָה הִטְעַם? בְּגִלְלֵי שֶׁהַחֲשִׁיתִי מְטוֹב, שְׁלֹא הוֹלֵךְ קוֹל אִתָּה. וְיִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים (שִׁם סה) לֵךְ דוּמְיָה תִּהְלֶה. מָה זֶה דוּמְיָה? זוֹ תִּהְלֶה לְדָוִד, שֶׁהִיא דוּמְיָה בְּגִלוֹת וְשׁוֹתֶקֶת כְּלִי קוֹל. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מָה זֶה לֵךְ? בְּגִלְלֵי הִיא דוּמְיָה וְשׁוֹתֶקֶת שֶׁהִסְתַּלַּק מִמְּנַה קוֹל.

בְּשֵׁשׁ מְאוֹת שָׁנִים לְאַלְף הַשְּׁשִׁי יִפְתָּחוּ שַׁעְרֵי
 הַחֲכָמָה לְמַעַלָּה וּמַעֲנִינֹת שֶׁל חֲכָמָה לְמִטָּה

נְאֻלְמָתִי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וּכְאֹבֵי
 נֶעְפָּר (לט, ב): [זוהר - בראשית פ'